

CZERPANIE WODY ZE STUDNI PANA

David Wilkerson February 4, 2015

Jednym z wielkich cudów Ameryki jest niesamowity system doprowadzający wodę do Nowego Jorku. Jest wykonany z cegły i jest cała pod ziemią i ciągnie się wiele kilometrów od górnej części stanu Nowy Jork i przesyła wodę do metropolii. Co by się stało, gdyby ten akwadukt został odcięty i nagle nie byłoby dostawy wody do miasta? Nowy Jork by się stał „suchym miejscem . . . miejscem samotnym i niezamieszkanym” (Jeremiasza 17:6). Możemy istnieć bez gazu, ale nie bez wody.

To samo dzieje się w naszym życiu! Kiedy ludzie tracą nadzieję, to zamiast uciekać do Pana, zamykają się i uciekają do wnętrza. Zamykają się wewnątrz i rezygnują z nadziei, a ich serca stają się jak wyschnięte miejsce, samotna ziemia.

Dzisiaj wielu chrześcijan przeżywa ogarniającą desperację, bardzo podobną do tego, co wspaniale opisał. Ale Bóg mówi tak do swojego ludu: „Jesteście w rozpacz, gdy nie ufacie Mi. Zwracacie się do innych – do lekarzy, do przyjaciół, lekarstw, finansów. Nie jesteście podnoszeni przez Moje obietnice; czujecie suszę, pustkę i samotność, ponieważ nie czerpicie z Mojej studni.”

W Jeremiasza 18:13-14 Bóg pokazuje okropny grzech popełniany przez Jego lud. „Dlatego tak mówi Pan: Zapytajcie tylko wśród narodów: Kto szuka czego takiego? Rzeczy nader wstrętnej dopuściła się panna izraelska. Czy znika biały nieg ze skalistego Hermonu? Czy wysychają chłodne wody stale płynące od wschodu?”

Co to za wstrętna rzecz, jak popełnia Bóg lud?

Tak jak zimna, orzeźwiająca woda, która spływa w dół z topniejącego niegu, Bóg posyła nieustającą porcję mocy dla swojego ludu. Ta woda jest siłą, dostępną i niezawodną. Jednak Bóg lud często idzie swoją drogą – suchą, pustą i smutną i mówi, „Zostaliśmy pozostawieni samym sobie. Pójdziemy dalej nasz zapomniany drogą, niechciani!”

Jest to obraz rozpaczających chrześcijan, którzy zapomnieli o Bożych obietnicach, którzy siedzą przygnębieni koło przepływającego strumienia Bożej miłości i myśli: „Pan nie działa w moim życiu. Muszę po prostu zaciśnąć zęby i robić co mogę najlepiej. Nie ma sensu już trzymać się nadziei. Muszę robić co mogę, żeby przetrwać!”

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <https://worldchallenge.org/printpdf/9690/>